

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΗΣ 18^{ΗΣ} ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1937

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΘΕΟΦΙΛΟΥ ΒΟΡΕΑ

ΠΡΑΞΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

Ὁ Πρόεδρος ἀνακοινοῖ ἀποφασιν τῆς Συγκλήτου περὶ τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς 25^{ης} Μαρτίου 1937 ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας τῇ 24^ῃ ἰδίου, ἡμέρᾳ Τετάρτῃ καὶ ὥρᾳ 5 μ. μ.

ΚΑΤΑΘΕΣΙΣ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΩΝ

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς καταθέτει τὰ πρὸς τὴν Ἀκαδημίαν ἀποσταλέντα συγγράμματα.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑ.— Λίθινα ἐργαλεῖα Μακεδονικὰ ἐπιτοπίου κατασκευῆς, ὑπὸ
Ἀντ. Κεραμοπούλλου.

Ὁ κ. Κεραμόπουλλος παρουσίασεν ἐργαλεῖα λίθινα, τὰ ὅποια συνέλεξεν ὁ διδάσκαλος Κ. Καραπατάκης εἰς τὸ χωρίον Σύνδενδρον (πρώην Τριβένι) τῶν Γρεβενῶν. Τὰ ἐργαλεῖα ταῦτα εἶναι διάτρητα καὶ ἀνήκουσιν εἰς τὴν νεολιθικὴν ἐποχὴν. Ἐπειδὴ δὲ τότε δὲν ἦσαν γνωστὰ τὰ μέταλλα, διεσαφήθη ὅτι διὰ καλάμων καὶ ὀστῶν ἢ κεράτων ἤτοι διὰ κοίλου τρυπάνου καὶ διὰ παρεμβολῆς ὕδατος καὶ ἄμμου ὡς σμύριδος ἐγίνετο ἡ διάτρησις, περιστρεφομένου τοῦ τρυπάνου διὰ νευρᾶς τόξου (ματουκάπι). Ἐκ τούτου προήρχετο, ὅτι ἐντὸς τοῦ κοίλου τρυπάνου παρέμενον ἄθικτον κατὰ τὴν διάτρησιν ἀντίστοιχον στέλεχος τοῦ λίθου. Τοιαῦτα στελέχη λοιπὸν συνέλεξεν ὁ κ. Κ. Καραπατάκης μετὰ τῶν ἐργαλείων ἐξ ἀρχαιολογικοῦ σεβασμοῦ μόνον, εἰ καὶ ἠγνόει τὴν σημασίαν καὶ σχέσιν αὐτῶν. Τὰ ἀπορρίμματα ταῦτα ὅμως εἶναι μαρτύρια, ὅτι τὰ ἐργαλεῖα κατεσκευάσθησαν ἐπὶ τόπου. Μένει τώρα νὰ λυθῇ τὸ ζήτημα τῆς προελεύσεως

τῶν σκληρῶν λίθων, ἐξ ὧν κατασκευάσθησαν τὰ ἐργαλεῖα, ὅπερ ζήτημα παρήγαγε παλαιότερον πολλὰς ἔριδας δι' ἀνάλογα εὐρήματα ἀλλαχού τῆς Εὐρώπης καὶ τοῦ κόσμου. Τὸ ζήτημα τοῦτο διὰ τὴν Ἑλλάδα καλοῦνται νὰ λύσωσιν οἱ ὄρυκτολόγοι καὶ γεωλόγοι μας διασαφοῦντες οὕτως ἐνδεχομένως τὰς προϊστορικὰς ἐμπορικὰς σχέσεις τῶν ἀποκέντρων μερῶν τῆς χώρας μας.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΜΗ ΜΕΛΩΝ

ΓΕΩΛΟΓΙΑ. — Νεώτεροι γεωλογικαὶ καὶ πετρολογικαὶ ἔρευναι ἐπὶ τοῦ γρανίτου τῆς Πλάκας τῆς Λαυρεωτικῆς*, ὑπὸ Γεωργίου Μαρίνου.
Ἐνεκρινώθη ὑπὸ κ. Κ. Ζέγγελη.

Αἱ ἔρευναι ἐπὶ τῆς μεταμορφώσεως εἰς τὰς μεταμορφωμένας περιοχὰς ἔδειξαν εἰς τὰς πλείστας τῶν περιπτώσεων τὴν συσχέτισιν αὐτῆς μὲ μεγάλας μάζας πλουτωνίων ἐκρηξιγενῶν πετρωμάτων καὶ ἰδίᾳ γρανιτῶν.

Ἡ νοτιοανατολικὴ Ἀττικὴ χώρα μὲ ἡμιμεταμορφωμένα πετρώματα παρουσιάζει μόνον εἰς τὴν ἀνατολικὴν Λαυρεωτικὴν φλέβας γρανιτικοῦ ὕλικου καὶ μίαν γρανιτικὴν ἐμφάνισιν, παρὰ τὴν Πλάκην.

Ὁ γρανίτης τῆς Πλάκας, παρὰ τὴν δημοσίαν ὁδὸν 6,5 χιλιομέτρα πρὸ τοῦ Λαυρίου, ἀνεκαλύφθη τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ Fiedler [1]¹, ἔκτοτε δὲ ἐθεωρήθη ὑπὸ τῶν μεταλλευτῶν ὡς ὁ φορεὺς τῶν μεταλλοφόρων κοιτασμάτων τῆς Λαυρεωτικῆς. Κατὰ τοὺς παλαιότερους μελετητάς, ὡς ὁ Κορδέλλας [3] καὶ ὁ Cambresy [2], ἡ ἐμφάνισις τῆς Πλάκας εἶναι ἡ ἀποκάλυψις μικροῦ μόνον μέρους τῆς κορυφῆς μεγάλης πλουτωνείου γρανιτικῆς μάζης, ἡ ὁποία ἐκτείνεται εἰς βάθος κάτωθεν ὀλοκλήρου σχεδὸν τῆς Λαυρεωτικῆς. Ὁ Lepsius [7], ὁ κατ' ἐξοχὴν μελετητὴς τῆς Ἀττικῆς, δίδει τὰς περισσοτέρας πληροφορίας περὶ τῆς συστάσεως καὶ τοποθετήσεως τοῦ γρανίτου καθὼς καὶ τῶν φαινομένων τῆς ἐξ ἐπαφῆς μεταμορφώσεως, τὴν ὁποίαν προσέκλεσε οὗτος εἰς τὰ πέριξ πετρώματα. Κατὰ τὸν Lepsius πρόκειται περὶ βιοτιτικοῦ γρανίτου, τυπικοῦ γρανιτικοῦ ἰστοῦ, μὲ ἰδιόμορφα πολλὰ ὀρθόκλαστα, ἄφθονον χαλαζίαν καὶ τινα πλαγιόκλαστα. Βελονίδια ἀπατίτου καὶ κόκκοι μαγνητίτου ἀποτελοῦν τὰ δευτερεύοντα ὄρυκτά. Κερροστίλβη, μοσχοβίτης καὶ μικροκλινης ἔλλείπουσι.

Ὡς πρὸς τὴν μορφήν τοῦ κοιτάσματος ὁ Lepsius ἀναφέρει ὅτι πρόκειται περὶ μεγάλου ὑπενσωρεύματος, τὸ ὁποῖον πρὸς Α καὶ Δ ἀποκόπτεται ἀποτόμως καὶ φλεβοειδῶς, ἐνῶ πρὸς Β καὶ Ν προχωρεῖ πολὺ ὑπογείως ὑπὸ τὴν ράχιν τῆς ὑψηλῆς λοφο-

* G. MARINOS.—Nouvelles études géologiques et pétrologiques sur le granite de Plaka de la région du Laurium.

¹ Οἱ ἐντὸς ἀγκυλῶν ἀριθμοὶ ἀναφέρονται εἰς τὴν εἰς τὸ τέλος βιβλιογραφίαν.